

सम्पादकीय

बुटवलमा

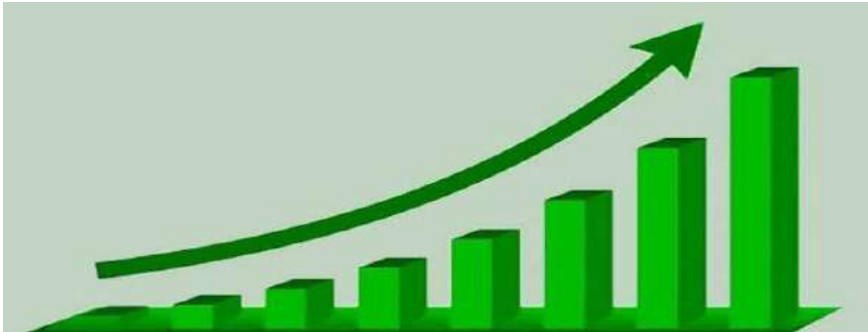
विपद्विरुद्ध अभियान

जल तथा मौसम विज्ञान विभागले असोज ८ देखि ११ गतेसम्म भारी वर्षा हुने र बाढी तथा पहिरोको जोखिम रहेको भन्दै सूचना निकालेपछि जोखिम पूर्वतयारीमा तहगत सरकार जुटेका छन् । जोखिम न्यूनीकरणका लागि तहगत सरकार जुट्नु सकारात्मक छ। बुटवल उप-महानगरपालिकाले पनि जोखिम पूर्व तयारीका लागि सरोकारवालाहरुबिच बैठक राखेर विपद्विरुद्ध पूर्वतयारीको साथ खोजेको छ । विपद्विरुद्ध पूर्वतयारीका लागि अहिले लिएको पहलकदमी सकारात्मक भए पनि विपद्विरुद्धको दीर्घकालीन रणनीतिमा तहगत सरकारको काम फितलो छ । जब विपद् आउँछ, त्यसकाबारेमा चासो दिने तर जोखिमबाट बच्न दीर्घकालीन रणनीतिअनुसार काम नगर्ने प्रवृत्तिले मुलुकमा विपदका समस्या बढिरहेका छन् ।

तिनाउमा आएको २०३८ सालको बाढीपछि जुन सतर्कता अपनाउनु पर्दथ्यो, सतर्कता अपनाइएन् । तिनाउ बगर अहिले बस्तीमा बदलिएको छ । नदीको बहव क्षेत्र अतिक्रमण गरी बसेको बस्तीलाई लालपूर्जा दिने तयारी नै गलत छ । मुसलधारे पानी परेको बेला पाल्पाको चुरे क्षेत्रमा पहिरो जाने र नदी थुनिने गरेका घटना विगतमा भएका थिए । विगतका यस्ता घटनाबाट हामीले पाठ सिक्न सकेनौं । त्यसो त चुरेको खोंचमा क्लाउड ब्रष्ट अर्थात् बादल विष्फोट हुने उच्च जोखिम हुन्छ । बादल विष्फोट हुने ठाउँमा थोरै समयमा धेरै वर्षा हुन्छ । नदी किनारका बासिन्दालाई सुरक्षित ठाउँमा सारेर बहाव क्षेत्र सुरक्षित गर्नुपर्नेमा नदीलाई नहर बनाउनु गलत छ । तिनाउ नदीले औसतभन्दा ठूलो बाढी थेग्न सक्ने अवस्था छैन, किन कि बहाव क्षेत्र अतिक्रमण गरी ठूलो बस्ती बसेको छ । विपद्को जोखिमबाट नागरिकलाई बचाउने हो भने सुरक्षित ठाउँमा बस्ती सार्नुको विकल्प छैन ।

ज्योतिनगरको पहिरोले ज्योतिनगर र लक्ष्मीनगर मात्रै नभएर बुटवललाई नै जोखिममा पार्ने देखिदा पनि दीगो व्यवस्थापनमा ध्यान पुगको छैन । ज्योतीनगरमाथिको श्रवणडाँडा ३० मिटर तल धस्केको तीन वर्ष भयो । तल धस्केको पहाड संयोगले खसेको छैन, कमजोर भुवनोटमा रहेको पहाड तल खस्यो भने ठूलो क्षति हुनेछ । त्यो पहाडलाई थप धस्किन नदिनका योजनाबद्ध कार्यक्रम कार्यान्वयनमा किन ढिलाइ भइरहेको छ ? ज्योतिनगर र लक्ष्मीनगरको बस्ती नै जोखिममा रहेको निष्कर्ष विज्ञहरुले निकाले पनि बस्ती स्थान्तरण गर्न प्राथमिकता छैन । चुरेको पहिरोले २०५५ सालयता ज्योतिनगर र लक्ष्मीनगरको बस्तीलाई जोखिम भएको छ । पहिरो क्षेत्रको जमिनभित्र रहेको पानीलाई बाहिर निकाल्दा जोखिम रोक्न सकिन्छ भन्ने भूगर्भविदले ध्यानाकर्षण गराउँदै आए पनि तहगत सरकारले पटकै सुनेका छैनन् । पहिरो नियन्त्रणका लागि आवश्यक बजेट विनियोजन गरी रोकथाम गर्नुपर्नेमा पर्याप्त बजेटको अभाव छ । । चुरे क्षेत्रको संवेदनशिलता बुझेर बस्ती विकास र अरु पूर्वाधार निर्माणका काम गर्नुपर्नेमा मनपरी संरचना निर्माण गर्दा जोखिम भन्ने बढेको छ । विपद्वपछिका काममा प्राथमिकता दिनुभन्दा विपद् पूर्वका योजना र कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्दा मात्रै नागरिकलाई विपद्वबाट जोगाउन सकिन्छ ।

११ अंकले बढ्यो सेयर बजार

काठमाडौं । बिहीबार सेयर बजार परिसूचक नेप्से ११.७७ अंक बढेको छ । सो वृद्धिपछि नेप्से २६२९ अंकमा कायम भएको छ । कारोबार रकम भने केही खस्किएको छ । अघिल्लो दिन ६ अर्ब ३५ करोडको कारोबार भएकोमा ५ अर्ब ४४ करोडको भयो । १७६ कम्पनीको मूल्य बढ्दा ९५ को घटेको छ । ७ कम्पनीको मूल्य स्थिर रह्यो । समूहगत रूपमा हेर्दा उत्पादन तथा प्रशोधन समूहमा आकर्षण देखियो । यो समूहगत सूचक सबैभन्दा धेरै १.८३ प्रतिशत बढ्यो । यो समूहका नेपाल ल्युब आयल, सोनापुर मिनरल्स, घोराही सिमेन्ट, पाल्पा सिमेन्ट जस्ता कम्पनीको मूल्यमा आएको वृद्धिले समग्र समूहगत सूचकलाई उचाल्यो । निर्जीवन बिमा समूहबाहेक सबै समूहगत सूचक बढेका छन् । निर्जीवन बिमा ०.२३ प्रतिशत घट्यो । बैंकिङ ०.४६, विकास बैंक ०.०१,

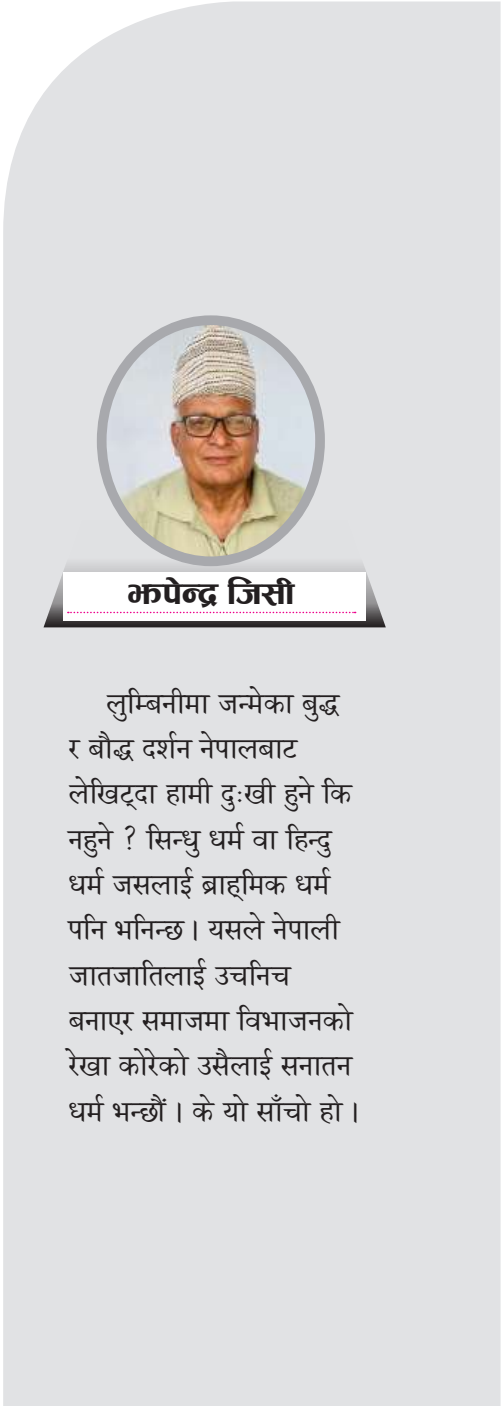
फाइनान्स ०.१०, होटल तथा पर्यटन ०.१३, जलविद्युत् ०.१३, लगानी ०.०८, जीवन बिमा ०.७०, माइक्रोफाइनान्स ०.६१, अन्य ०.०४ र व्यापार ०.९७ प्रतिशत बढे । नेपाल ल्युब आयलको १२.४७, सोनापुर मिनरल्सको ७.६५, घोराही सिमेन्टको ७.०७, सीवाईसी लघुवित्तको ६.४७, उन्नति सहकार्य लघुवित्तको ४.६७, पाल्पा सिमेन्टको ३.६०, त्रिशूली जलविद्युतको ३.०४ प्रतिशत मूल्य बढ्यो । मिड सोलु हाइड्रोपावरको ११.५८, धौलागिरि लघुवित्तको मूल्य १०.९८, हाथवे इन्भेस्टमेन्टको ३.४३ प्रतिशत मूल्य घट्यो । धेरै कारोबार भएका कम्पनीमा शिवम् सिमेन्ट, हिमालयन डिस्टिलरी, सानिमा मिडिल तमोर, रिलायन्स स्पिनिङ मिल्स, सोनापुर सिमेन्ट, नखिल बैंक प्रमोटर तथा लक्ष्मी सनराइज बैंक क्रमशः अगाडि रहे ।

२०८३ असोज ०९, गते शुक्रबार

Friday September 25, 2026

केही दार्शनिक र वैज्ञानिकहरुको

चिन्तन र हाम्रो दृष्टिकोण

कपेन्द्र जिसी

लुम्बिनीमा जन्मेका बुद्ध र बौद्ध दर्शन नेपालबाट लेखिर्दा हामी दुःखी हुने कि नहुने ? सिन्धु धर्म वा हिन्दु धर्म जसलाई ब्राह्मिक धर्म पनि भनिन्छ । यसले नेपाली जातजातिलाई उचनिच बनाएर समाजमा विभाजनको रेखा कोरेको उसैलाई सनातन धर्म भन्छौं । के यो साँचो हो ।

जवाहारलाल नेहरु-ईश्वर अज्ञानताको प्रतीक हो वा ईश्वरको जन्म नै अज्ञानताबाट भएको हो । भगतसिंह-यो देश (भारतमा) कोही नौ जवान ईश्वरवादी छ भने मेरो नजरमा ऊ नालायक हो । माथि हेरिसक्नु भयो दार्शनिकहरु चिन्तकहरु समाजशास्त्रीहरु र सामाजिक रुपान्तरणकारीहरुले के भनेर किन भने ? सनातनी मान्यताकाविरुद्ध जान कसैलाई रहर थिएन । यहीँनेर भन्ने पछै वैज्ञानिक म्यालिगियोले

परिचय

स्वर्ग, नर्क, धर्म, ईश्वर आदिबारे दार्शनिकहरु, चिन्तक र साधकहरुले मानव समाजलाई सही मार्ग प्रदर्शन गर्न आफ्ना दृष्टिकोण अवधारणा ज्यानको बाजी लगाएर प्रस्तुत गरेका छन् । ती समस्त दार्शनिकहरुको अवधारणालाई मानवले कसरी लागू गर्छन् त्यसले वर्तमान र भविष्यको मार्ग प्रशस्त गर्दछ ।

सूल पाठ

शुक्ररात (सोक्रेटिस) धिनी युगानी दार्शनिक हुन् । उनको जन्म इ.पू. ३५०-४०० मा एथेन्समा भएको मानिन्छ । अहिले युनान र एथेन्स इटलीमा पर्दछन् । उनको मान्यता थियो-ईश्वर केवल शोषणको नाम हो । ईश्वरको विरोध गरेको नाममा उनलाई माफी मान्न त लगाए तर माफी मागेनन् । र उनलाई विषको प्याला दिए । उनले सार्वजनिक रुपमै विष पिएर आफ्नो आत्महत्या गरे । यिनलाई विश्वले प्रथम दार्शनिक शहीद मान्दछ ।

कार्लमाक्स र एंगेल्स ईश्वरको जन्ममा गहिरो षड्यन्त्र साजिश छ । जर्मन दार्शनिक विश्व कम्युनिष्ट घोषणा पत्रको लेखक सम्पादन माक्स र एंगेल्स मिलेर गरेका हुन् । विश्व समाजमा राजनीतिमा दर्शनमा समेत युगान्तकारी परिवर्तन ल्याउन सक्षम कार्लमाक्स विश्वभरिका सम्पूर्ण श्रमजीवी जनता एक होऔं उनकै नारा हो । श्रमजीवी उत्पादक वर्गलाई उत्पादनका साधनहरु (जमिन, पूँजी र प्रविधि)को स्वामित्व स्थापित गरी समाजवादको स्थापना गर्नु उनको मूलभूत उद्देश्य हो ।

खगोल शास्त्री (वैज्ञानिक) स्टेफन हकिङ

यो पूरा विश्वमा यदि कसैले ईश्वर वा भगवान (गड) छ भनी प्रमाणित गर्दछ भने म आफ्नो आत्म (शरीर) र मेरो सम्पूर्ण श्रीसम्पत्ति उसलाई दिन तयार छु ।

जवाहारलाल नेहरु-ईश्वर अज्ञानताको प्रतीक हो वा ईश्वरको जन्म नै अज्ञानताबाट भएको हो । भगतसिंह-यो देश (भारतमा) कोही नौ जवान ईश्वरवादी छ भने मेरो नजरमा ऊ नालायक हो ।

माथि हेरिसक्नु भयो दार्शनिकहरु चिन्तकहरु समाजशास्त्रीहरु र सामाजिक रुपान्तरणकारीहरुले के भनेर किन भने ? सनातनी मान्यताकाविरुद्ध जान कसैलाई रहर थिएन । यहीँनेर भन्ने पछै वैज्ञानिक म्यालिगियोले

बनाएको टेलिस्कोपबाट आकाशीय पिण्डहरुको अध्ययन गर्दा इटलीका वैज्ञानिक जदानो ब्रुनोले पृथ्वीले सूर्यको परिक्रममा गरेको देखेर घोषणा गरे । पृथ्वीले सूर्यको परिक्रमा गर्छ । पादरीहरुले यो धर्म विरोधी रहेछ । लौ ज्यानको माया छ भने पृथ्वीलाई सूर्यले परिक्रमा गर्छ भनेर आदेश दिए ।

वैज्ञानिक ब्रुनोले निर्भिकताका साथ भने पृथ्वी सूर्यको ग्रह हो र पृथ्वीको बाबुआमा भनेको सूर्य नै हो भनेर अड्डी लिए । आक्रोशित पादरीहरुले वैज्ञानिक ब्रुनोको जिब्रो काटिदिए । अनि विचित्रको चुच्चे टोपीमा यो धर्म विरोधी अपराधी हो भन्ने लेखेर रोम-शहरभरि घुमाएर हुँदुति बलेको आगोमा हालेर जलाए मारे । यिनलाई विश्वकै प्रथम वैज्ञानिक शहीद मानिन्छ ।

अब फैसला गरौं त ! सत्य कुरा गर्ने ब्रुनो र हत्यारा पादरी मध्ये को ठीक ?

इ.पू. ५६३ मा लुम्बिनीमा शुद्धोदन र महा मायादेवीको पुत्रका रूपमा जन्मिएका सिद्धार्थ गौतमले उद्घोष गरे- ‘कहीं ईश्वर छैन ।’

सिद्धार्थ गौतमको वाद वा सिद्धान्तलाई बौद्ध दर्शन र धर्म भनेर लोकले भन्ने गर्दछन् । लोकले सम्मानसूचक शब्दका रूपमा सम्बोधन गर्दा बुद्धलाई भगवान पनि भन्ने गर्दछन् । बौद्ध धर्म होइन किनकि स्वयं बुद्धले आफू देवता वा ईश्वर नभएको आफ्ना भिक्षुहरुलाई भनेका छन् । मलाई न्वारनमा सिद्धार्थ भनियो । अब त म बुद्ध भएँ । बुद्धको अर्थ हो संसारको प्राकृतिक नियम र सामाजिकलाई बुझेको । लुम्बिनी वा सारनाथमा वा अन्यत्र बुद्ध विहार, चैत्यमा जाँदा फूलप्रसाद नैवेद, फलफूल केही लैजान पर्दैन । बुद्धको मत भनेको चारआर्य सत्य हुन् । संसारमा दुःख छ, दुःखको कारण छ, दुःखबाट मुक्त हुने उपाय पनि छन् । त्यो उपाय भनेको अष्टाङ्गिक मार्ग हो । संयक् दृष्टि, संयक् ध्यान, संयक् समाधि, संयक् व्यायाम, संयक् कर्म, संयक् संकल्प र संयक् स्मृति, संयक् वचन नै हुन् ।

दुःखलाई हटाउने यी आठ उपाय हुन् । बुद्धको धर्म भनौं वा मत भनौं आज संसारका प्रयाशः हरेक देशमा फैलिएको छ र फैलिँदछ । चीन, चीनको स्वशासित क्षेत्र तिब्बत, जापान, श्रीलंका, लाओस, कम्बोडिया, भुटान, भियतनाम जस्ता देशहरुमा व्यापकता पाएको छ । तर नेपाल भारत आदिमा भने बुद्ध मतले औसत स्थान

मात्र पाएको छ ।

दुःखद पक्ष यो हो कि नेपालमा जुन नेपालमा बुद्धको जन्म भयो त्यही देशमा बुद्ध मतले कम स्थान पाएको छ । सिन्धु मत अर्थात् हिन्दु मतले शासन गरेको छ । हिन्दु मत वा धर्मले जातजातिका बिचमा छुवाछुत तथा जातीय विभाजन गरेको छ, त्यही देशमा विभाजनकारी हिन्दु मतलाई आफ्नो मत परम्परा वा धर्म भन्ने कुराले राज गरेको छ ।

हुन पनि हो नदेखेको नभोगेको काल्पनिक ईश्वरमा विश्वास गरेर कोही हिन्दु, कोही इसाई, कोही हिन्दु, कोही पादरी, पुरोहित भएका छन् । धर्मका व्याख्याता भएका छन् । श्रमजीवी जनता शोषण दमनमा परेका छन् । मानिसहरुका बिचमा पनि उच्च जात निच जात भनिएको छ । कस्तो दुःखद पक्ष हो । पुरोहित समूहको दान दक्षिण संकलन गर्ने माध्यम ब्राह्मणिक हिन्दु धर्म बनेको छ ।

अन्त्यमा सत्यको खोजीमा नागरिक अधिकार प्राप्त र राणा जहागिर्य शासनको विरुद्धमा बोले बापत राणा शासकहरुले शुक्रराज शास्त्री, धर्मभक्त माथेमा, गंगालाल श्रेष्ठ र दशरथ चन्दलाई गिरफ्तार गरी कठघरामा उभ्याए । माफी मान्न हुकुम दिए तर सुपतहरुले माफी मागेनन् । हत्या गर्ने फैसला सुनाए । अन्तिम पटक भुङ्क्याउने फाँसी दिने बेलामा पनि माफी मान्न हत्यारो नर शमशेरले हुकुम दिँदा ठाडै झ्कार गरे ।

अन्ततः शुक्रराजलाई रुखमा भुङ्क्याएर वि.सं. १९९७ साल माघ १० गते फाँसी दिए । धर्मभक्त माथिमालाई सोही वर्ष माघ १३ गते फाँसी दिए । गंगालाल र दशरथ चन्दलाई सोही वर्ष माघ १५ गते गोली ठोकेर हत्या गरे । सुपुतहरु डराएनन् । ज्यानको बाजी लगाए यसरी देवमा २००७ साल मा प्रजातन्त्रको ढोका खोलिएको इतिहास छ । तर सपुतहरुको व्यापक चर्चा भएको छैन हुन बाँकी छ ।

प्रथम दार्शनिक शहीद शुक्ररात, प्रथम वैज्ञानिक शहीद जदानो ब्रुनोप्रति हामी धेरै ऋणी छौं । लुम्बिनीमा जन्मेका बुद्ध र बौद्ध दर्शन नेपालबाट लेखिर्दा हामी दुःखी हुने कि नहुने ? सिन्धु धर्म वा हिन्दु धर्म जसलाई ब्राह्मिक धर्म पनि भनिन्छ । यसले नेपाली जातजातिलाई उचनिच बनाएर समाजमा विभाजनको रेखा कोरेको उसैलाई सनातन धर्म भन्छौं । के यो साँचो हो ।

प्राकृतिक विपद्वपश्चात् मानसिक

स्वास्थ्य समस्या : जानौं, बुझौं र बचाौं

भोजराज पोखेल

प्राकृतिक विपद् जस्तै बाढी, पहिरो, भूकम्प, अतिवृष्टि वा औषीबेहरीले जनघनको क्षति मात्र गर्दैन, यसले मानिसको सोच्ने, बुझ्ने र अनुभव गर्ने क्षमतामा समेत गहिरो असर पार्छ । साथै, यसले मानिसको मानसिक तथा भावनात्मक स्वास्थ्यमा पनि गम्भीर प्रभाव पार्न सक्छ ।

विपद्का बेला भौतिक पुनर्निर्माण र शारीरिक उपचारमा सबैको ध्यान तुरुन्तै जान्छ, तर मानिसको मनभित्र परेको गहिरो चोट र मानसिक असर प्रायः ओभेलेमा पर्छ । विपद्को असर भौतिक सम्पत्ति र संरचनामा मात्र सीमित नरही व्यक्ति, परिवार र सम्पूर्ण समुदायको मानसिक स्वास्थ्यमा दीर्घकालीन रूपमा रहन सक्छ ।

त्यसैले प्राकृतिक विपद्वपश्चात् देखा पर्ने मानसिक समस्याहरुलाई पहिचान गरी त्यसबाट जोगिनु र समयमै व्यवस्थापन गर्नु अत्यन्तै आवश्यक हुन्छ ।

विपद्वपश्चात् देखिने मुख्य मानसिक स्वास्थ्य समस्या
विपद्को सामना गरेपछि वा आफ्ना आफन्त तथा सम्पत्ति गुमाएपछि मानिसमा विभिन्न प्रकारका मानसिक तथा भावनात्मक प्रतिक्रियाहरू देखिन सक्छन् । यस्ता समस्या अल्पकालीनदेखि दीर्घकालीनसम्म हुन सक्छन् ।

१. तीव्र तनाव र आघात :
विपद्लगत्तै व्यक्ति स्तब्ध हुने, केही सोच्न नसक्ने, टोलाउने वा चेतनाशून्यजस्तो हुने अवस्था आउन सक्छ । यसलाई घटनाप्रतिको तत्कालीन प्रतिक्रियाका रूपमा लिन सकिन्छ ।

विपद् सकिएपछि पनि सोही डरलाग्दो घटनाका दृश्य वा सम्झनाहरू बारम्बार मनमा आइरह्नु, डर लाग्नु तथा विपद् सम्झाउने ठाउँ वा घटनाबाट टाढा भान्न खोज्नु यसका प्रमुख लक्षण हुन् ।
३. अत्यधिक चिन्ता र डर :
भविष्यप्रतिको अनिश्चितता, फेरि उस्तै विपद् दोहोरिने डर र सुरक्षाको अनुभूति नहुनुले मानिसमा मुटुको घड्कन बढ्ने, पसिना आउने र अत्यधिक घबराइत हुनेजस्ता समस्याहरू देखिन सक्छन् ।

४. निराशा र उदासीनता :
घनजनको क्षति, आफन्तको वियोग वा आवास तथा रोजगारी गुमेपछि उत्पन्न हुने निराशाले मानिसलाई मानसिक

रूपमा कमजोर बनाउन सक्छ । यसले जीवनप्रति वितुष्णा जाम्ने र कुनै काम गर्न मन नलामेजस्ता समस्या निम्त्याउन सक्छ ।

५. निद्रासम्बन्धी समस्या :
नराम्रो सपना देख्ने, राति भस्करै ब्युँभिने वा रातभर निद्रा नपर्ने समस्या विपद्वपश्चात् सामान्य रूपमा देखिन सक्छ ।

६. व्यवहारिक तथा शारीरिक परिवर्तन :
बालबालिकामा धेरै रुने, अमाबुबालाई छाड्ने नमान्ने तथा वयस्कहरुमा टोलाउने, छिटो रिसाउने वा तनाव कम गर्न मद्यपान तथा लागूपदार्थको सहारा लिनेजस्ता नकारात्मक व्यवहार देखिन सक्छन् ।

मानसिक स्वास्थ्य समस्याबाट जोगिने र सजगता अपनाउने उपाय

प्राकृतिक विपद्वबाट उत्पन्न मानसिक आघातलाई सही समयमा व्यवस्थापन गर्न सक्तियो भने गम्भीर मानसिक समस्याबाट बच्न सकिन्छ । मानसिक रूपमा पुनः सबल बन्न व्यक्तिगत, पारिवारिक तथा सामुदायिक स्तरमा निम्न उपाय अपनाउनुपर्छ ।

प्राकृतिक विपद्वपछि प्रभावित क्षेत्रमा उद्धार, सहयोग तथा समस्याको समाधानका लागि मुख्यतः तीनवटा कुरामा विशेष ध्यान दिनुपर्छ—हेर्ने, सुन्ने र सहकार्यमा जोडिने । यही सिद्धान्तका आधारमा प्रभावित क्षेत्रमा काम गर्न सक्तियो भने मानसिक स्वास्थ्यमा देखिन सक्ने थप जटिलताबाट जोगाउन सकिन्छ ।

आफ्ना भावनाहरू व्यक्त गर्न लगाउने
मनमा गुमिसिए रहेका डर, चिन्ता वा शोकलाई दबाएर राख्नुको सट्टा आफ्ना नजिकका साथीभाइ वा परिवारका सदस्यसँग व्यक्त गर्न प्रोत्साहित गर्नुपर्छ । कुराकानी गर्दा मनको भार हलुका हुन्छ ।

नियमित र स्वस्थ दिनचर्यामा फर्किने
विपद्वपछि जति सक्दो छिटो आफ्नो दैनिक जीवनलाई सामान्य बनाउने प्रयास गर्नुपर्छ । पर्याप्त निद्रा, सन्तुलित आहार र पर्याप्त पानीको सेवनले शारीरिक तथा मानसिक स्वास्थ्यलाई मजबुत बनाउन मद्दत गर्छ ।
सकारात्मक सोच र ध्यान
दैनिक केही समय योग, प्राणायाम वा गहिरो सास फेर्ने अभ्यास गर्नाले मनलाई शान्त राख्न र तनाव घटाउन मद्दत पुग्छ ।

मुष्टि नभएका खबर र अफवाहबाट टाढा रहने
विपद्का बेला सामाजिक सञ्जाल वा सञ्चारमाध्यममा

आउने डरलाग्दा तथा गलत समाचारले चिन्ता अझ बढाउन सक्छ । त्यसैले आधिकारिक स्रोतबाट मात्र सूचना लिनुपर्छ ।

मनोवैज्ञानिक प्राथमिक उपचार
विपद्वबाट प्रभावित व्यक्तिलाई तत्काल भौतिक सहायतासँगै भावनात्मक सहयोगको पनि आवश्यकता हुन्छ । प्रभावित व्यक्तिको कुरा ध्यानपूर्वक सुनिदिने, सहायभूति देखाउने र उनीहरू सुरक्षित छन् भन्ने विश्वास दिलाउने काम समुदायले गर्नुपर्छ ।

बालबालिका, महिला र ज्येष्ठ नागरिकको विशेष हेरचाह
बालबालिका र ज्येष्ठ नागरिक विपद्वबाट बढी प्रभावित हुन सक्छन् । बालबालिकालाई खेलकुद, चित्रकला तथा अन्य रचनात्मक गतिविधिमा सहभागी गराउनुपर्छ । ज्येष्ठ नागरिकसँग निरन्तर कुराकानी गरी उनीहरूको मनोबल बढाउनुपर्छ । महिला तथा अन्य संवेदनशील समूहको आवश्यकता र सुरक्षामा पनि विशेष ध्यान दिनुपर्छ ।

पारस्परिक सहयोग र सामाजिक सम्बन्ध
छिमेकी तथा समुदायका मानिसहरू एकआपसमा मिलेर काम गर्दा एकलोपन र डरको भावना कम हुन्छ । सामाजिक पुनःस्थापनाका काममा सबै मिलेर लाग्दा समुदायमा आशाको भावना जागृत हुन्छ ।

मनोपरामर्श
यदि तनाव वा चिन्ता दुई-तीन हप्ताभन्दा बढी समयसम्म रिरह्दथ्यो र दैनिक काममा बाधा पुर्‍याउन थाल्यो भने दक्ष मनोपरामर्शदाता वा मनोविदसँग परामर्श लिनुपर्छ ।

चिकित्सकीय उपचार
उदासीनता वा दीर्घकालीन मानसिक असर देखिएमा चिकित्सक वा मनोरोग विशेषज्ञको सल्लाहअनुसार औषधि तथा मनोचिकित्सकीय उपचार लिनु आवश्यक हुन सक्छ । प्राकृतिक विपद्वलाई रोक्न नसकिए पनि यसले पार्ने मानसिक असरलाई सही ज्ञान, सजगता र सहयोगमार्फत न्यूत गर्न सकिन्छ । मनको चोट देखिँदैन, तर यसको असर गहिरो हुन्छ ।

त्यसैले विपद् व्यवस्थापन गर्दा राहत सामग्री वितरण र आवास निर्माणमा मात्र ध्यान नदिएँ प्रभावितहरूको मानसिक स्वास्थ्य पुनःस्थापनालाई पनि प्राथमिकतामा राख्नुपर्छ । शारीरिक स्वास्थ्यजस्तिकै मानसिक स्वास्थ्य पनि महत्त्वपूर्ण छ भन्ने कुरा बुझेर एकअर्कालाई भावनात्मक साथ दिनु नै विपद्वपछिको पुर्ननिर्माणको पहिलो र महत्त्वपूर्ण पक्ष हो ।
स्वास्थ्य खबरबाट

सामाजिक कुप्रथा रोक्न सरोकारवालाको जोड

अनिल नेपाली

अर्घाखाँची

कानुनले निषेध गरिसकेका विभिन्न कुप्रथा, हानिकारक परम्परा र गलत सामाजिक मूल्य-मान्यता अर्भै पनि समाजमा भित्रिभित्रै कायम रहेको भन्दै तिनको न्यूनीकरणका लागि सामूहिक पहल आवश्यक रहेकोमा सरोकारवालाले जोड दिएका छन्।

ग्रामीण तथा पिछ्छाडएका समुदायमा सामाजिक न्याय र सशक्तीकरणका लागि समुदाय स्तरबाटै सामाजिक सोच र व्यवहार परिवर्तन गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै अर्घाखाँचीको भूमिकास्थान नगरपालिका-४ मा बहुसरोकारवालाबिच छलफल गरिएको छ।

सामाजिक न्यायका लागि रूपान्तरण अभियान' अन्तर्गत 'हाम्रो साहस परियोजना'द्वारा दलित महिला सङ्घ र युएस वुमनको सहकार्य तथा दलित चेतना विकास परिषद् नेपाल, अर्घाखाँचीको सहकार्यमा बहुसरोकारवालासँगको छलफल कार्यक्रम आयोजना गरिएको हो।

कार्यक्रममा समाजमा अर्भै विद्यमान हानिकारक परम्परा, कुप्रथा तथा गलत मूल्य-मान्यताले महिला, दलित तथा पछाडि पारिएका समुदायलाई प्रत्यक्ष असर पारिरहेको विषयमा छलफल गरिएको थियो।

यस्ता सामाजिक अभ्यास न्यूनीकरणका लागि स्थानीय सरकार, समुदाय, नागरिक समाज, सञ्चार क्षेत्र तथा सरोकारवाला सबैको भूमिका महत्वपूर्ण हुने सहभागीको भनाइ थियो।

कार्यक्रममा राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण परियोजना प्रमुख विष्णु मगरातीले कानुनले निषेध गरेका कुप्रथा अर्भै समाजमा जरा गाडेर रहनु चिन्ताको विषय भएको बताए। यस्ता हानिकारक मान्यतालाई परिवर्तन गर्न भाषणमा मात्र सीमित नभई व्यवहारमै परिवर्तन ल्याउन आवश्यक रहेको उनको भनाइ थियो। ग्रामीण तथा पिछ्छाडएका समुदायमा सामाजिक न्याय र सशक्तीकरणका लागि समुदायका अगुवासँग यस्ता कार्यक्रम सञ्चालन गर्नु सकारात्मक रहेको बताउँदै मगरातीले समाजमा रहेका हानिकारक परम्परा न्यूनीकरणमा संस्थाले खेलेको भूमिका महत्वपूर्ण रहेको बताए। आफू स्थानीय सरकारको प्रमुखसमेत भएकाले यस्ता सामाजिक समस्या न्यूनीकरण गर्न प्रतिबद्ध रहेको उनले बताए।

कार्यक्रममा भूमिकास्थान नगरपालिका-४ का अध्यक्ष बाबुराम पन्थी सुनाएले समाजमा विद्यमान हानिकारक परम्परा न्यूनीकरणका लागि सबै पक्षको सक्रिय भूमिका आवश्यक रहेको बताए।

कार्यक्रममा पत्रकार अनिल नेपालीले

समाजमा रहेका हानिकारक तथा विद्यमान परम्पराका विषयमा सहजीकरण गरेका थिए। उनले दलित महिला सङ्घले महिलावादी अभियान, समावेशी सशक्तीकरण तथा जातीय, लैङ्गिक र अपाङ्गता भएका व्यक्तिको क्षेत्रमा काम गर्दै आएको जानकारी दिए। उनका अनुसार संस्थाले समुदायसँग मिलेर विभिन्न परियोजना सञ्चालन गर्दै महिला सशक्तीकरण तथा दिगो विकासमा जोड दिँदै आएको छ।

संस्थाले 'हाम्रो साहस परियोजना' अन्तर्गत सामाजिक हानिकारक मूल्य-मान्यता न्यूनीकरण एवं लैङ्गिक समानताका लागि सामाजिक मूल्य-मान्यता परिवर्तन परियोजना सञ्चालन गरिरहेको छ। परियोजनाको मुख्य लक्षित वर्गमा महिला, दलित समुदाय र युवा रहेका छन्। सामाजिक कुरीति न्यूनीकरण, संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि तथा लैङ्गिक हिंसा न्यूनीकरण गर्नु परियोजनाको मुख्य उद्देश्य रहेको बताइएको छ। कार्यक्रममा परम्परागत सोच र व्यवहार परिवर्तनका लागि यस्ता अभियान महत्वपूर्ण हुने बताइएको थियो। न्यायबाट टाढा रहेका, बेसहारा अवस्थामा जीवन बिताइरहेका तथा अन्याय र हिंसाको माहौलमा रहेका महिलासँग जीविकोपार्जनसँग जोड्नसमेत सबैको सहयोग आवश्यक रहेकोमा जोड दिइएको थियो।

कार्यक्रममा वडा सदस्य, कुसुम डाँडा पैरवी समूहका अध्यक्ष तथा सदस्य, बुद्धिजीवी लगायतले समाजमा रहेका हानिकारक परम्परा न्यूनीकरण गर्न सबैको भूमिका महत्वपूर्ण हुने बताएका थिए।

संस्थाकी सहजकर्ता राधा नेपालीको अध्यक्षता तथा अनिल नेपालीको सञ्चालनमा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो। कार्यक्रममा उल्लेखनीय सहभागिता रहेको थियो।

अर्घाखाँचीका प्रहरी नायब उपरीक्षक डियसपी दिवस ब जसिले आर्थिक वर्षमा २०८२/८३ मा सबैभन्दा दलित तथा उर्तिपडित समुदायका घटना ४२ प्रतिशत रहेको बताएका छन्। घटना लैङ्गिक घरेलु हिंसासँग सम्बन्धित रहेको आत्महत्या गर्नेमा सबैभन्दा बढी दलित समुदाय रहेको बताएका छन्।

३० लाखको सडक तीन महिनामै बिग्रियो

भुवन पाण्डे

रूपन्देही

रूपन्देहीको सियारी गाउँपालिका-३ लक्ष्मीपुरमा करिब ३० लाख रूैया लागतमा निर्माण गरिएको आससीसी सडक तीन महिना नपुग्दै बिग्रिएको छ। सडक बिग्रिएपछि निर्माणको गुणस्तरमाथि प्रश्न उठेको छ।

गाउँपालिकाको बजेटमा प्रिमियम कन्स्ट्रक्सन, काठमाडौंले सडक निर्माण गरेको हो। सडक गत वैशाखको दोस्रो सातातिर निर्माण गरिएको हो। सडक दुई खण्डमा बनाइएको छ। एउटा खण्ड ७५ मिटर र अर्को ९० मिटरको छ। ९० मिटरको खण्ड सामान्य अवस्थामा छ। तर, ७५ मिटरको खण्ड भने ठाउँ-ठाउँमा बिग्रिएको छ।

सडकको माथिल्लो सिमेन्टको सतह उफिएको छ। सतह उफिएपछि तलको गिट्टी अर्थात् मिस्कट देखिएको छ। कतिपय ठाउँमा कोरियाउँदा गिट्टीसमेत निस्कने अवस्था छ। सडक बिग्रिएको जानकारी दुई महिनादेखि गराए पनि सम्बन्धित निकायले कुनै पहल नगरेको स्थानीयहरूको आरोप छ। स्थानीय सोमनाथ यादवका अनुसार सडक निर्माणकै क्रममा गुणस्तरबारे प्रश्न उठाइएको थियो। स्थानीयले

गाउँपालिकालाई समेत यसबारे जानकारी गराएका थिए। स्थानीय रामभरत कुर्मीले सडकको केही भागमा गिट्टी राम्रोसँग नजमेको बताए। उनका अनुसार सडक निर्माण भएको छोटो समयमै समस्या देखिन थालेको हो। सडक निर्माणका क्रममा स्थानीयले आधार संरचना, कंक्रीटको गुणस्तर र स्लाबको मोटाइबारे प्रश्न उठाएका थिए।

त्यसबेला गाउँपालिकाले गुणस्तर परीक्षणपछि मात्र अन्तिम भुक्तानी गर्ने बताएको थियो। तर, स्थानीयले भने आवश्यक गुणस्तर परीक्षण नभएको आरोप लगाएका छन्। स्थानीय सुभास कुर्मीले सडक निर्माणको गुणस्तरबारे प्राविधिक परीक्षण हुनुपर्ने बताए। उनका अनुसार सडक यति छोटो समयमा बिग्रनुको कारण पत्ता लगाउन आवश्यक छ।

सडक बिग्रिएको दुई महिनापछि बल्ल गाउँपालिकाले निर्माण कम्पनीलाई मर्मतका लागि पत्र पठाएको छ। निर्माण कम्पनीको मर्मतसम्भारको जिम्मेवारी अवधि अर्भै बाँकी छ। सियारी गाउँपालिकाका इन्जिनियर दिनेश्वर भट्टराईले सडक मर्मत निर्माण कम्पनीले नै गर्ने बताए। उनका अनुसार निर्माण कम्पनीलाई आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरी मर्मत गर्न भनिएको छ। तर, स्थानीय मर्मत गरेर मात्र समस्या समाधान हुनेमा विश्वस्त छैनन्। सडक किन यति छिट्टै बिग्रियो भन्ने विषयमा प्राविधिक परीक्षण हुनुपर्ने उनीहरूको माग छ।

कंक्रीटमा प्रयोग भएको सिमेन्ट, बालुवा र गिट्टीको

अनुपात परीक्षण गर्नुपर्ने उनीहरू बताउँछन्। स्लाबको मोटाइ पनि मापदण्डअनुसार भए-नभएको जाँच गर्नुपर्ने उनीहरूको माग छ। त्यस्तै, सडकको सब-बेस र बेस राम्रोसँग कम्प्याक्ट गरिएको थियो कि थिएन भन्ने पनि परीक्षण गर्नुपर्ने स्थानीयको भनाइ छ। कंक्रीट राखेपछि आवश्यक क्युरिङ गरिएको थियो कि थिएन भन्ने विषय पनि जाँच गर्नुपर्ने उनीहरूको माग छ।

यो सडक एम-१५ ग्रेडको आससीसी कंक्रीट प्रयोग गरेर निर्माण गरिएको गाउँपालिकाले जनाएको छ। इन्जिनियर भट्टराईले कंक्रीटको गुणस्तर र मजबुती परीक्षण गरेर मात्र काम अघि बढाइएको दाबी गरेका छन्।

रूपन्देहीका ६ नगरमा को-को भए कांग्रेस सभापति ?

बुटवल । नेपाली कांग्रेसको १५औँ महाधिवेशनअन्तर्गत रूपन्देहीका एक उपमाहनगर र ५ नगरपालिकामा नगर अधिवेशन सम्पन्न भएका छन्। अधिवेशनबाट बुटवल, सिद्धार्थनगर, तिलोत्तमा, सैनमैना, देवदह र लुम्बिनी सांस्कृतिक नगरपालिकामा नयाँ नेतृत्व चयन भएको छ।

बुटवल नगर सभापतिमा ज्योति भण्डारी निर्वाचित भएका छन्। बुधबार सम्पन्न निर्वाचनमा भण्डारीले ४११ मत प्राप्त गर्दै सभापतिमा विजयी भएका हुन्। उनका प्रतिस्पर्धी जितबहादुर मल्लले २२६ मत प्राप्त गरे।

नगर उप-सभापतिमा गणेश घिमिरे ३४९ मतसहित विजयी भए। महिला उप-सभापतिमा गंगा पन्थीले ३८० मत प्राप्त गर्दै निर्वाचित भइन्। सचिवमा अर्जुन गिरी ३४९ मतसहित निर्वाचित हुँदा सहसचिवमा नारायण खनालले ३०४ मत प्राप्त गरे।

युवा सदस्यमा सगुन पुन र डा. सन्तोषप्रसाद ढकाल निर्वाचित भएका छन्। सिद्धार्थनगर नगर सभापतिमा देवराज न्यौपाने निर्वाचित भएका छन्। उप-सभापतिमा रमेशप्रसाद पराजुली र महिला उप-सभापतिमा शोभाकुमारी रानाले जित हासिल गरेका छन्। पराजुलीले ३०३ र रानाले ३३१ मत प्राप्त गरेका छन्।

उप-सभापतिमा गौरव श्रेष्ठ, निलु श्रीस मगर, सहसचिवमा धर्मवीर शर्मा र दिनेश केवट निर्वाचित भएका छन्। सदस्य खुलार्तर्फ सिद्धार्थनगर-१ का माधव शर्माले १६७ मत प्राप्त गर्दै विजयी भए। महिला सदस्यतर्फ सिद्धार्थनगर-६ की सीतादेवी थारू १६० मतसहित निर्वाचित भइन्। अन्य वडा, युवा तथा दलिततर्फका सदस्यहरू भने निर्वाचनमा निर्वाचित भएका छन्।

तिलोत्तमा नगर सभापतिमा नारायण ढकाल

निर्वाचित भएका छन्। दुई प्यानलबिच भएको निर्वाचनमा ढकालले ३२७ मत प्राप्त गर्दा उनका प्रतिस्पर्धी भेषराज पाण्डेले १५९ मत प्राप्त गरे।

उप-सभापतिमा रमेशप्रसाद पराजुली र महिला उप-सभापतिमा शोभाकुमारी रानाले जित हासिल गरेका छन्। पराजुलीले ३०३ र रानाले ३३१ मत प्राप्त गरेका छन्।

सचिवमा प्रदीपकुमार थापा ३६७ मतसहित निर्वाचित हुँदा सहसचिवमा कोपिला भट्टराई काफ्ले ३२१ मतसहित निर्वाचित भएको छन्।

सैनमैना नगर सभापतिमा विमल ज्ञवाली

विजयी भएका छन्। नगर सभापति पदका लागि भएको निर्वाचनमा ज्ञवालीले २०९ मत प्राप्त गर्दै निर्वाचित हुँदा प्रतिस्पर्धी गोपाल पोखरेलले ९३ र लोकनाथ अधिकारीले ७ मत प्राप्त गरे।

शिक्षालय, विद्यालय र उद्योगीबिच सहकार्यका लागि समझदारी पत्रमा हस्ताक्षर

बुटवल । रूपन्देही उद्योग संघ र इन्स्योर परियोजनाको सहकार्यमा स्थापित सीप विकास इकाईको आयोजनामा दक्ष श्रमशक्ति उत्पादन, व्यवहारिक शिक्षा र रोजगारीको सुरुआत सन्दर्भमा समझदारी पत्रमा हस्ताक्षर कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ।

रूपन्देही उद्योग संघका अध्यक्ष कृष्णप्रसाद पराजुलीको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा बोल्दै उनले शिक्षालयमा प्राप्त ज्ञानलाई उद्योगको व्यवहारिक आवश्यकतासँग जोड्न सके मात्रै दक्ष तथा रोजगारमुखी जनशक्ति उत्पादन गर्न सकिने बताए। विद्यार्थीलाई अध्ययनसँगै उद्योगको वास्तविक कार्य वातावरण, प्रविधि र कार्यप्रणालीबारे जानकारी गराउन सके उनीहरूको व्यावसायिक क्षमता विकासमा महत्वपूर्ण योगदान पुग्ने उनले उल्लेख गरे।

शिक्षालय र उद्योगबिचको दूरी कम गर्दै विद्यार्थीलाई सीप, अनुभव र रोजगारीको अवसरसँग जोड्न रूपन्देही उद्योग संघले समन्वयकारी भूमिका निर्वाह गर्दै आएको र आगामी दिनमा पनि यस्तो सहकार्यलाई थप विस्तार गरिने उनले बताए।

कार्यक्रममा लुम्बिनी प्रदेशका प्रदेशप्रबन्धक आम्बिकाप्रसाद तिमिल्सिनाले कार्यक्रमको पृष्ठभूमि तथा विद्यालय र उद्योगबिच हुने समझदारी पत्रको मस्यौदा प्रस्तुत गरेका थिए। मस्यौदा प्रस्तुत गर्दै तिमिल्सिनाले उद्योग क्षेत्रको

आवश्यकता पहिचान गरी त्यसअनुसार विद्यार्थीमा आवश्यक ज्ञान, सीप र व्यवहारिक क्षमता विकास गर्न विद्यालय तथा उद्योगबिच सहकार्य आवश्यक रहेको बताए।

उनले शिक्षालय, विद्यालय र उद्योगीबिच नियमित समन्वय कायम गरी सीप विकास, औद्योगिक भ्रमण, प्रयोगात्मक सिकाइ, कार्यस्थलमा आधारित सिकाइ तथा रोजगारीका सम्भावनासँग विद्यार्थीलाई जोड्ने वातावरण निर्माण गर्न समझदारी पत्रले आधार तयार गर्ने बताए।

कार्यक्रमको उद्देश्यबारे प्रकाश पार्दै रूपन्देही उद्योग संघका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत यादव प्रसाद भण्डारीले विद्यालय तथा उद्योगबीच सहकार्य, समझदारी र साभेदारी विकास गर्न सफल समन्वयकारी भूमिका निर्वाह गर्दै आएको उल्लेख गर्दै शिक्षालयमा सिकेको ज्ञानलाई उद्योगको व्यवहारिक आवश्यकतासँग जोड्न सके मात्र सीपयुक्त र उत्पादनशील जनशक्ति तयार गर्न सकिने जनाए। उनले विद्यार्थीलाई भविष्यको रोजगारी तथा उद्यमशीलताका लागि तयार पार्न उद्योग र शिक्षालय दुवैले साझा जिम्मेवारी लिनुपर्ने धारणा व्यक्त गरे।

कार्यक्रममा प्रस्तुत गरिएको समझदारी पत्रको मस्यौदामाथि सहभागी उद्योग तथा शिक्षालयका प्रतिनिधिहरूबिच खुला छलफल समेत गरिएको थियो। छलफलका क्रममा विद्यालयले उत्पादन गर्ने जनशक्ति र

विद्यालय र उद्योगका प्रतिनिधि, सीटीईभीटीकी आईटी अफिसर रोहिता शाक्यसहित ४६ जनाको सहभागिता रहेको कार्यक्रमको सञ्चालन रूपन्देही उद्योग संघका सचिव अशोक कुँवरले गरेका थिए।

शिक्षालय, विद्यालय र उद्योगीबिच भएको यस्तो सहकार्यले विद्यार्थीलाई सीप, अनुभव र रोजगारीको अवसरसँग जोड्नुका साथै उद्योगका लागि आवश्यक दक्ष जनशक्ति उत्पादनमा समेत महत्वपूर्ण योगदान पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ।

हामी बोलेर मात्र होइन पुर्‍याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरुरी चिठी एवं पार्सलहरू

नेपाल लगायत भारत र विश्वका

प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा

हामीलाई सम्झनुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्जिस

ट्राफिक चोक हिमालयन

वैंकको साइड (सुर्‍य लाईफ इन्सोरेस भएको भवन) कोन- ०१५४२५७१

आकर्षक डिजाइन तथा ढ्घपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा

डिजाइनका साथै सम्पूर्ण ढ्घपाईको लागि

सधै हामीलाई सम्झनुहोस् !

आइडिया

डिजाइन्स/

अफरेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सञ्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोन:-०७९-२५०२९३ मो.

९८५७०३५३८०, ९८४७१२३९५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

श्री गणपति ज्वेलर्स

सि.न.पा.-९३, बैकरोड (नेपाल राष्ट्र बैंकको पुरानो गेट अगाडि)

हाम्रो सेवा

- रेडीमेड अत्यधिक अलंकरणहरू उपलब्ध छ।
- अर्डर अनुसार अनुमती कारीगरद्वारा मर्मतका बनाईन्छ।
- शुद्धताको ग्वारेन्टी र उचित मूल्यमा उपलब्ध गराईन्छ।

हामी कहाँ अत्यधिक डिजाईनका सरसफ्ता कसरी तथा अर्डर अनुसार अनुमती कारीगरद्वारा बनाईन्छ। साथै ग्वारेन्टी र सुकृष् मूल्यमा पार्दछ।

डिजाइन सि.न.पा.-९३, बैकरोड (नेपाल राष्ट्र बैंकको पुरानो गेट अगाडि)

सम्पर्क नं. 9821927515 9817599399

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स फोन: ०७९-५३५३९७

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८८

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रूपन्देही

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाईनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

तिम्रत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साटनुका साथै खरिद विन्नी गर्नुपरेमा हामीलाई सम्झनुहोस्